

Για την πτώση του διαβόλου (Αββάς Κασσιανός)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 26 Σεπτεμβρίου, 2018

Ο πατήρ Γερμανός διατυπώνει την έκπληξή του πάνω στη θέση του Αββά, ότι δηλαδή η πτώση του διαβόλου είχε την αρχή της, τότε που ο Εωσφόρος θέλησε να πάρει τη θέση του Θεού.

ΠΑΤΗΡ ΓΕΡΜΑΝΟΣ: Ως τώρα νομίζαμε ότι η αιτία και η αρχή της πτώσεως του διαβόλου, η οποία τον έκανε να ξεπέσει από την τάξη των Αγγέλων, ήταν ο φθόνος και η ζηλότυπη δολιότητά του. Αυτά ήταν που τον οδήγησαν να αποπλανήσει τον Αδάμ και την Εύα.

Για το πώς άρχισε η πτώση του διαβόλου.

ΑΒΒΑΣ ΣΕΡΗΝΟΣ: Όχι, η πηγή της πανουργίας και της πτώσεως του διαβόλου δεν βρίσκεται εδώ. Όπως το βλέπουμε καθαρά μέσα στο βιβλίο της Γένεσης, ήδη πριν ο διάβολος εξαπατήσει τους Πρωτόπλαστους, η Αγία Γραφή του στιγματίζει και τον ονομάζει «όφι»: «Αλλά το φίδι ήταν το πιο φρόνιμο» λέει, ή όπως λέει το Εβραϊκό κείμενο, «απ' όλα τα ζώα τού αγρού που είχε δημιουργήσει ο Κύριος ο Θεός, το φίδι ήταν το πιο πανούργο» (Γεν. 3,1).

Βλέπετε λοιπόν ότι πριν ακόμη εξαπατήσει τον πρώτο άνθρωπο, αυτός είχε ήδη απομακρυνθεί απ' την Αγγελική αγιότητα.

Και όχι μόνο άξιζε να στιγματιστεί μ' αυτό το δύσφημο όνομα του «όφεως», αλλά ακόμα και να φανερωθεί ανώτερος από όλα τα άλλα ζώα της γης, ως προς τη δόλια επιδεξιότητα και την πανουργία του. Ασφαλώς η Αγία Γραφή δεν θα χαρακτήριζε ποτέ έναν άγιο Άγγελο με ένα τέτοιο όνομα. Δεν θα έλεγε για τους Αγγέλους που έμειναν σταθεροί στην πρώτη τους μακαριότητα: «Αλλά το φίδι ήταν το πιο πανούργο απ' όλα τα ζώα τού αγρού» (Γεν. 3,1). Αυτή η προσωινμία, δεν θα μπορούσε να δοθεί βέβαια ούτε στον αρχάγγελο Γαβριήλ ούτε στον αρχάγγελο Μιχαήλ. Αλλά δεν θα ταίριαζε εξίσου ούτε και σ' έναν καλοπροαίρετο άνθρωπο.

Έτσι, είναι απόλυτα σαφές ότι η ονομασία τού «όφεως» και η σύγκρισή του με τα άλλα ζώα, δεν απηχούν τη σεμνότητα του Αγγέλου, άλλα σίγουρα την ατιμία του πλάνου. Και κάτι ακόμα. Ο φθόνος του δαίμονα, ο οποίος τον έσπρωξε να εξαπατήσει με τα τεχνάσματά του τον άνθρωπο, έχει την αιτία του στην πτώση του, η οποία ασφαλώς είχε προηγηθεί. Έβλεπε ότι ο άνθρωπος, που μόλις είχε πλασθεί από το χώμα της γης, δεχόταν την κλήση για

μια δόξα που ήταν ίδια μ' αυτή που εκείνος απολάμβανε πριν από την πτώση του. Εφόσον ήταν κι αυτός ένας από τους άρχοντες των Αγγέλων, θυμόταν ασφαλώς από πού είχε ξεπέσει. **Το πρώτο του αμάρτημα λοιπόν ήταν αμάρτημα εγωισμού και αυτό του στοίχισε την πτώση και το όνομα του όφεως. Το αμάρτημα του φθόνου ήρθε δεύτερο.** Αυτό το πάθος τον βρήκε όταν ακόμα είχε τη δυνατότητα να σηκωθεί και να ανοίξει διάλογο με τον άνθρωπο. Η δίκαιη όμως απόφαση του Θεού **τον γκρέμισε οριστικά.** Δεν θα μπορεί στο εξής να ορθοποδήσει, ούτε να στρέψει το βλέμμα προς τα πάνω, ούτε να πάρει την όρθια στάση.

Αλλά είναι καταδικασμένος να σέρνεται με την κοιλιά στο έδαφος, σ' αυτή την ταπεινωτική κατάσταση. Και για τροφή θα έχει στο εξής τα χωμάτινα εδέσματα των έργων της αμαρτίας.

Εξάλλου, ως τώρα ήταν για τον άνθρωπο ένας κρυμμένος εχθρός. Ο Θεός, μετά την πτώση του ανθρώπου, τον αποκάλυψε και έβαλε ανάμεσα σ' αυτόν και στον άνθρωπο μια ωφέλιμη εχθρότητα, μια σωτήρια διχόνοια. **Θα φυλάγεται στο εξής ο άνθρωπος απ' αυτόν, σαν από έναν επικίνδυνο εχθρό. Δεν θα μπορεί πια ο διάβολος να βλάψει τον άνθρωπο καμουφλαρισμένος κάτω από μια απατηλή φιλία.**

*(ΑΒΒΑΣ ΚΑΣΣΙΑΝΟΣ. "ΣΥΝΟΜΙΛΙΕΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΠΑΤΕΡΕΣ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ". ΤΟΜΟΣ Α
Εκδόσεις "ΕΤΟΙΜΑΣΙΑ")*

(Πηγή ηλ. κειμένου: apantaortodoxias.blogspot.gr)